

РЕШЕНИЕ

№ 6405

гр. София, 16.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7012** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. Н. Я. от [населено място], срещу Решение от 01.07.2020 година, постановено по н.а.х.д.№16504/2019 година по описа на СРС,104 състав,потвърждаващо Наказателно постановление №19-4332-019168/04.10.2019 година,издадено от ВПД Началник сектор към СДВР, с което последният наложил на К. Н. Я. административни наказания ”Глоба”в размер на 20 лева на основание чл.185 от ЗДВП и на основание чл.175,ал.1,т.5 от ЗДВП – Глоба в размер на 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец за извършени от нея административни нарушения на чл.20,ал.1 от ЗДВП и чл.123,ал.1,т.3,б.“в“ от ЗДВП.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение. Твърди се, че неправилно СРС е приел, че същата е извършила посочените нарушения, което се дължи на неправилно изградена фактическа обстановка.Иска се отмяна на решението и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание,касаторът- К. Н. Я.,редовно и своевременно призована не се

явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация-СДВР,Отдел“ Пътна полиция“редовно и своевременно призван ,не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор Малинова изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява неоснователна.Съображенията за това са следните:

От доказателствата по делото е установено , че на 12.06.2019 година около 18,00 часа в [населено място] по [улица]касаторът К. Н. Я. управлявала лек автомобил“ Нисан М.“ с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение Център и срещу блок 176 поради недостатъчен контрол върху управляваното от нея МПС реализирала ПТП с паркирания лек автомобил „ Форд Фиеста“ с рег. [рег.номер на МПС] и потеглила като била видяна от свидетел,който се обадил на тел.112. На мястото на инцидента пристигнали служители на Отдел“ Пътна полиция“, които съставили Протокол за ПТП, а след издирване на автомобила се установило, че това е автомобилът на касатора. За констатираните нарушения на чл.20,ал.1 от ЗДВП и на чл.123,ал.1,т.3 б.“в“ от ЗДВП срещу касатора на дата 25.07.2019 година е съставен АУАН, а въз основа на него на 04.10.2019 година е издадено Наказателно постановление, с което на касатора са наложени административни наказания – глоба в размер на 20 лева на основание чл.185 от ЗДВП и глоба в размер на 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец на основание чл.175,ал.1,т.5 от ЗДВП.

Районният съд правилно е обсъдил приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база, обосновано е приел, че касаторът е извършил посоченото и в акта, и в наказателното постановление административно нарушение на чл.20,ал.1 и чл.123,ал.1,т.1,т.3 буква“ в“ от ЗДВП, вмениящи и в задължение на всеки водач да контролира непрекъснато пътните превозни средства, които управлява. и като участник в пътно транспортно произшествие до пристигане на органи на МВР да вземе мерки за безопасността на движението и да окаже помощ на пострадалите.Обосновано първоинстанционният съд е приел, че касаторът е реализирал ПТП,след което е напуснал мястото на произшествието без да изпълни задълженията си визирани в ЗДВП- най-вече на чл.123,ал.1,т.3,б.в от ЗДВП на дата 12.06.2019 година в [населено място]. Легално определение на водач е дадено в параграф 2 ,т.25 от ДР на ЗДВП, според която "Водач" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата, "Участник в пътнотранспортно произшествие" е всеки, който е пострадал при произшествието или с поведението си е допринесъл за настъпването му,а"Пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други

материални щети.

Неоснователен е и доводът на касатора, че СРС е кредитирал едностранчиво доказателствата по делото, защото СРС е изложил мотиви защо и кои доказателства кредитира. Неоснователно е твърдението на касатора, че е налице несъответствие между акта и наказателното постановление, в посока липса на описание на нарушението и датата на извършването му, защото и от акта, и от наказателното постановление се установява друго-както датата на извършване на нарушението, така и пълно описание на същото-при какви обстоятелства и кога оспорващата е осъществила съставите на нарушенията. Неоснователен е доводът на касатора, че нарушението не е доказано по несъмнен начин, защото на първо място, касаторът не е ангажирал никакви доказателства, оборващи извода на административно-наказващия орган за извършеното нарушение, а на второ място- СРС е обсъдил както приложените по делото писмени доказателства, така и свидетелските показания, а наред с това е налице и прязания от сами касатор в поседното съдебно заседание, проведено пред СРС. Неоснователен е доводът на касатора, че при издаването на акта и на наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения в посока разминаване на фактическата обстановка, защото и в акта, и в наказателното постановление ясно и недвусмислено е описана фактическата обстановка. След като нарушенията са доказани, то съвсем законосъобразно административно-наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършените нарушения, подбудите за извършването им и е наложил санкции- глоба в размер на 20 лева по реда на чл.185 от ЗДВП в предвидения от закона размер и по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДВП- глоба в размер на 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец/ Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който- наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие..Така определените наказания са справедливи и съответни на извършените нарушения, и ще допринесат за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН, и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред. Като е достигнал до тези правни изводи, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба – оставена без уважение. Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 01.07.2020 година, постановено по н.а.х.д.№16504/2019 година по описа на СРС,104 състав
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.